

ממתק לשבת

פרשת השבוע: תרומה תשפ"ב

חומש: שמות

תרומה: להיות חלק מפאזל שלם

יש משהו נפלא בלשון העברית, למילים עצמם יש משמעות עמוקה ופרשנית. לדוגמא: שורש המילה 'תרומה' הוא ר.ו.ם מלמד שהנותן תרומה מתרומם ומתעלה. המילה 'צדקה' היא משורש צ.ד.ק, מלמד שאדם שנותן צדקה עושה צדק ולא חסד. פרשתנו מצווה את עם ישראל לתת תרומה בשביל בנין המשכן. ובלשון הפסוק: 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה', לכאורה הלשון היתה צריכה להיות 'ויתנו לי תרומה'! לתרומה שאנו נותנים יש שתי מטרות: א. למלא את חסרונו של המקבל. ב. להוציא מהכח אל הפועל את הטוב שבנו בכדי שאנו נהיה יותר טובים. אם כך עשיית טוב אינה רק מועילה לאחר אלא יותר מכל היא מועילה לנו, אנו הופכים להיות יותר טובים ע"י שאנו נותנים. ההסבר לכך הוא שכאשר האדם מתחבר לאחר, לחברה, לציבור ורואה עצמו חלק ממנו אזי הוא מגדיל ומעצים את כוחותיו ואת שייכותו, אינו בודד, אינו פרט, הוא חלק מהכלל. ניתן להמחיש זאת בדוגמא: הרכבת פאזלים היא משחק מרתק ויצירתי. מה מעצבן בהרכבת פאזל של 1000 חלקים? נכון... שהחלק האחרון נעלם וכולם מחפשים אותו... אדם שרואה פאזל של 1000 חלקים שחסר לו 'בסך הכל' חלק אחד, אלפית מהפאזל, יעיר שאין זה פאזל מושלם. מכאן למדנו את כוחו ומעלתו של 'הפרט', החלק האחד. אך מאידך, אדם שימצא ברחוב חלק אחד של פאזל, אלפית פאזל, הרי הוא לא ירים אותו ולא ייחס לחלק כל חשיבות, מדוע? כיוון שאינו שייך לכלל, הוא אינו מרכיב את התמונה הכללית. הוא 'פרטי' ואינו 'כללי'. וכך נבין את מעלת התרומה לזולת, ברגע שאדם נותן תרומה, צדקה או כל מעשה חסד אחר לעני, לחברה או לכלל בכך הוא מתחבר אליהם, הוא מקבל משמעות כחלק מהכלל הגדול, הוא לא 'פרטי' ומכאן כוחו. ובעצם מה שנדמה לך שאתה 'נותן', אתה בעצם 'מקבל', ולכן התורה הדגישה 'ויקחו' תרומה, ולא 'ויתנו' כי אתה בעצם מקבל כאשר אתה נותן.

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

